

Nr 18.

Af herrar **Karlisson** i Mo och **Mörtsell** *angående villkoren för bidrag ur norrländska afdikningsanslaget.*

Det anslag, som Riksdagen från och med år 1906 anvisat under benämningen »Norrländska afdikningsanslaget» och som för år 1907 utgick med 500,000 kr., men för åren 1908—1911 bestämdes till 700,000 kr., är i årets statsverksproposition föremål för ytterligare förhöjning till 800,000 kr., samtidigt med att ändring i hittills gällande villkor för erhållande och tillgodonjutande af bidrag ur ifrågavarande statsanslag föreslås.

I motiveringen härtill har framhållits den starka stegringen af ansökningar om statsbidrag och särskildt betonats, att anslaget vore så otillräckligt, att det skulle dröja sex år, innan samtliga nu inneliggande ansökningar kunde beviljas.

För att så långt ske kan afhjälpa de olägenheter, som genom det långa dröjsmålet vållas de ansökande, har Kungl. Maj:t föreslagit en förhöjning af anslaget *samtidigt* med en sådan ändring i villkoren, att bidrag ur detsamma nedsattes från hälften till tredjedelen af beräknade kostnaden.

Man torde nog inte öfverskatta betydelsen af de företag, som genom ifrågavarande anslag möjliggöras. Den, som varit i tillfälle se de gynnsamma verkningarna af redan utförda företag, är öfvertygad, att de summor, som på sådana nedläggas, skola mångdubblas och sålunda komma fosterlandet till nytta. Kungl. Maj:ts förslag att höja anslaget finna vi därför välbetänkt och glädjande och hafva ingenting att anmärka mot det sätt, som i det hänseendet föreslagits.

Men i den förhoppning om att kunna ännu bättre undanröja olägenheterna genom att nedsätta statsbidraget, som Kungl. Maj:t

hyser, kunna vi icke instämna. Oss synes det, som skulle en sådan nedsättning i stället för att vidmakthålla intresset och underlätta företagens utförande tvärtom afkylla detsamma och lägga hinder i vägen för vidare arbeten. Redan med nu gällande villkor äro de utgifter, som krävas för sådana arbeten, rätt stora och kännbara. Men man kan dock bära dem på den grund att statsbidraget utgår med så pass stort belopp som hälften af den beräknade kostnaden.

Skulle emellertid en nedsättning komma till stånd i fråga om statsbidraget, då frukta vi, att det blefve en för stark hämsko på denna mer än annat glädjande utveckling. För alltför många blefve det helt enkelt otänkbart att utföra företag af den art, som med detta anslag afsetts.

På grund af hvad sålunda anförts få vi härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen med bifall till den i statsverkspropositionen föreslagna förhöjningen af »Norrländska afdikningsanslaget» afslår de i samband därmed ifrågasatta ändringar i villkoren för erhållande och tillgodonjutande af bidrag ur detsamma och bestämmer, att dessa bidrag må utgå som hittills till minst hälften af beräknade kostnaden.

Stockholm den 20 januari 1911.

Karl Karlsson, Mo.

F. O. Mörtzell.